

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 500/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат из ..., против туженог АД за путеве „Крушевацпут“ Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Крушевцу и Привредног суда у Краљеву, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је дана 23.12.2016. године, Основном суду у Крушевцу поднео тужбу против туженог, ради исплате накнаде на име регреса за коришћење годишњег одмора, трошкова исхране у току рада и разлике у заради.

У току поступка, над туженим је решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године отворен стечајни поступак у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

Основни суд у Крушевцу се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења, списе предмета доставио Привредном суду у Краљеву, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу цитираног решења наведено је да је над туженим отворен стечајни поступак у складу са унапред припремљеним планом реорганизације, али да није у потпуности реализован УППР, због чега је за решавање надлежан Привредни суд у Краљеву.

Привредни суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност па је дописом П 222/2020 од 19.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08...88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да је за поступање у овој парници стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Одредбом члана 25. става 1. тачком 1) Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним

споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, а тачком 4) да привредни суд у првом степену суди између осталог и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према одредби члана 22. става 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. У смислу члана 22. ставу 3. истог Закона, основни суд у првом степену суди, између осталог, и о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

У конкретном предмету води се спор између тужиоца - физичког лица против туженог - привредног субјекта. Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/14 од 29.04.2014. године, отворен је поступак стечаја над туженим, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) којим су обухваћена потраживања запослених и стечајни поступак над овим стечајним дужником је обустављен. Стечај над туженим је обустављен применом члана 166. Закона о стечају, а према одредби члана 167. става 4. Закона о стечају правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка. Зато су у конкретном случају престале све последице отварања стечајног поступка над туженим.

Тужбом од 23.12.2016. године, тужилац је тражио исплату дуговања из радног односа. У смислу члану 73. став 2. Закона о стечају, правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/14 од 29.04.2014. године стечајни поступак је истовремено отворен над стечајним дужником и обустављен, те самим тим и не наступају правне последице отварања стечаја, тако да основни суд није имао основа да се огласи стварно ненадлежним. Имајући у виду да се ради о спору о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и накнади штете коју тужилац као запослени трпи на раду и у вези са радом, то је у смислу члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

На основу изнетих разлога је применом одредбе члана 22. става 2. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић